

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 maja 2018 roku (data prezentaty) powód A. S. (1) wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz A. S. (2) na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, z dn. 69 lutego 2013 roku, sygn. akt XXIV C 1254/09 z kwoty 1.200 zł do kwoty 600 zł miesięcznie (pozew: k. 4-5).

W uzasadnieniu wskazano, że zmieniła się sytuacja rodzinna powoda. Obecnie ma jeszcze dwójkę dzieci z drugiego małżeństwa, na które również płaci alimenty. Chciałby łożyć na utrzymanie wszystkich dzieci równomiernie, zatem zasadne jest zmniejszenie zakresu alimentacyjnego wobec powoda, do kwoty którą łoży na pozostałe dzieci. Dodatkowo jest w separacji faktycznej z żoną, co również podnosi koszty jego utrzymania. Jednocześnie matka małoletniego pozwanego izoluje syna od ojca.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 sierpnia 2018 roku (data prezenty) małoletni powód A. S. (2), reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych (odpowiedź na pozew: k. 16-18).

Przedstawicielka ustawowa dla poparcia stanowiska wskazała, że sprawuje wyłączną pieczę nad małoletnim, a ojciec nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów utrzymania syna, w efekcie aby zaspokoić usprawiedliwione potrzeby małoletniego, matka żyje na kredyt. Zaprzeczyła również aby ograniczała powodowi kontakt z synem. Podkreśliła, że ostatni kontakt miał miejsce 6 lat temu, jednak jest to konsekwencja obojętności powoda.

Strony podtrzymały swoje stanowiska do końca postępowania (protokół rozprawy: k. 83)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. S. (2) urodził się (...). Jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego A. S. (1) i M. G..

Wyrokiem z dnia 6 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie obciążył powoda A. S. (1) kosztami utrzymania małoletniego syna A. S. (2) w wysokości 1.200 zł miesięcznie.

Sytuacja stron była wówczas następująca:

Małoletni A. S. (2) miał 7 lat. Matka małoletniego pozwanego początkowo osiągała wynagrodzenie w wysokości około 2.500 zł miesięcznie, następnie wypowiedziano jej umowę o pracę. Została uznana za osobę bezrobotną i otrzymywała zasiłek w wysokości 717 zł brutto. Zgodnie z zeznaniem podatkowym PIT-37 w roku 2010 po odliczeniach jej dochód wyniósł 16.134,06 zł. Powód był zatrudniony w (...) sp. z o.o. i osiągał wynagrodzenie w wysokości około 6.300 zł miesięcznie wraz z dodatkami i premią. Dodatkowo obracał akcjami. Wyrokiem z dnia 8 marca 2011 roku został uznany za winnego znęcania się nad żoną.

D. ód: akta sprawy XIV C 1254/09

Małoletni A. S. (2) obecnie ma 13 lat. W 2015 roku był na półkoloniach, których koszt wyniósł 900 zł. W 2018 roku wyjechał na obóz do Ł., koszt to 950 zł. Szybko się uczy, jednakże badania wykazały problemy z koncentracją, kontrolą emocji, nadpobudliwością ruchową – stwierdzono u niego (...). Ma dysgrafię i dysortografię. Wymaga wsparcia rodziców przy odrabianiu lekcji oraz pomocy terapeutycznej. Powinien mieć własną przestrzeń do nauki. Uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. W 2017 roku chodził na kurs języka angielskiego. Koszt zajęć wyniósł 1660,00 zł. Nosi aparat ortodontyczny. Korzystał z pomocy dermatologa, stosuje dermokosmetyki.

Dowód: faktura VAT: k. 26, 27, 69, , 70, 741, 72, 73, 74, 75, 75 raport badania EEG: k. 33; umowa o świadczenie usług szkoleniowych: k. 36-38; zeznania G. G.: k. 64v; zaświadczenie: k. 81-82; zeznania M. S.: k. 84v

Przedstawicielka ustawowa M. S. pracuje jako rejestratorka medyczna w Szpitalu (...). Średni dochód netto jaki osiąga wynosi około 2.220 zł miesięcznie. Z wynagrodzenia za pracę potrącana jest rata kredytu w wysokości 280 zł oraz koszt karty basenowej, której koszt to 37 zł miesięcznie. W 2015 roku osiągnęła dochód w wysokości 27.793,93 zł. W roku 2016 dochód wyniósł 29.593,42 zł, zaś w roku 2017 – 34.088,94 zł. Dostaje dofinansowanie w ramach „Wczasów pod Gruszą”. W październiku 2017 roku zawarła umowę pożyczki ekspresowej w wysokości 9.484,54 zł dla celów konsumpcyjnych. Pożyczka została udzielona do października 2022 roku. W 2018 roku doszło do zalania mieszkania, w wyniku czego poniosła dodatkowe koszty związane z naprawą zniszczeń. Zamieszkuje w lokalu pochodzącym z rozkwaterowania matki powoda. Mieszkanie ma powierzchnię 21m². Posiada samochód osobowy – O. (...). W 2017 roku skończyła studia w Wyższej Szkole (...) na kierunku kosmetologia.

D. ód: zaświadczenie: k. 19; zaświadczenie z US: k. 20, 21,22; odcinek listy płac: k. 23; potwierdzenie przelewu: k. 24, umowa pożyczki: k. 25; protokół awarii: k. 39, faktury: k. 40-44, zeznania G. G.: k. 65

Powód A. S. (1) w roku 2015 osiągnął dochód w wysokości 142.425,21 zł; w roku 2016 - 141.879, 53 zł zaś w roku 2017 osiągnął dochód w wysokości 144.801,79 zł. Posiada samochód D. D.. Ponosi znaczne koszty związane z dojazdem do pracy (około 50 km w jedną stronę).

Jest rozwiedziony z drugą żoną od 16 maja 2019 roku. W majątku wspólnym znajduje się dom, który ma powierzchnię 150m², obecnie zamieszkuje w nim była żona powoda i ich wspólne dzieci, przy czym była żona powoda spłaca kredyt zaciągnięty wspólnie z powodem na tę nieruchomość. Z kolei powód mieszka sam w segmencie o powierzchni około 120 m², będącym własnością wyłączną swojej drugiej byłej żony, jednakże to on finansuje kredyt zaciągnięty w związku z zakupem tego segmentu, w kwocie 2200 złotych miesięcznie. Dodatkowo na mocy porozumienia z drugą byłą żoną spłaca jej miesięcznie 1000 złotych tytułem zwrotu jej nakładów na tę nieruchomość. Ponosi koszty utrzymania zajmowanego segmentu w wysokości około 550-650 złotych miesięcznie.

Ma dwójkę dzieci z poprzedniego małżeństwa w wieku 8 lat i 5 lat. W wyroku rozwodowym ustalono alimenty na rzecz dzieci powoda w wysokości po 600 zł miesięcznie. Nie utrzymuje kontaktu z małoletnim pozwanym, o co obwinia matkę. Nie wnosił o uregulowanie kontaktów. K. rozmawiał z nim przez telefon. Nie ma wiedzy co do sytuacji majątkowej syna oraz przedstawicielki ustawowej.

D. ód: zaświadczenie z US: k. 60,61,62, zeznania A. S. (1): k. 84v

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności z zeznań świadka G. G. (k. 64v-65) powoda A. S. (1) (k. 83v-84v); przedstawicielki ustawowej M. S. (k. 84v-85) oraz akt sprawy XIV C 1254/09.

P. ąc do oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd dał wiarę stronom w zakresie w jakim pozwoliło to na ustalenie powyższego stanu faktycznego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka G. G.. Świadek zeznawał szczerze i precyzyjnie, jeżeli nie miał wiedzy co do rozpytywanych okoliczności, to przyznawał niewiedzę. Zeznania nie zawierały zbędnych ocen, odnosiły się do faktów.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania przedstawicielki ustawowej M. S.. Zeznania są rzeczowe i spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie uznanym za wiarygodny.

Sąd nie dał w pełni wiary zeznaniom A. S. (1). W szczególności wątpliwy jest powód dla którego nie utrzymuje kontaktu z synem. Z jednej strony zarzuca, że kontakty nie odbywają się z powodu matki, która izoluje od niego syna, z drugiej jednak sam przyznaje, że odbywał się kontakt telefoniczny w celach wychowawczych z powodu problemów małoletniego z matematyką. Jest to oczywiście sprzeczne bowiem jeżeli powód nie ma wiedzy odnośnie tego, co dzieje się u syna, to inicjatorem rozmowy musiała być przedstawicielka ustawowa. Dodatkowo jeżeli powód powziął już wiedzę co do problemów wychowawczych z synem, a matka jako jeden ze sposobów z wybrnięcia z nich potraktowała rozmowę powoda z małoletnim, to nielogiczne jest wytłumaczenie A. S. (1), że nie utrzymuje kontaktu z synem ze

względem na dobro dziecka, którego zagrożenia upatrywał z konfliktowym charakterze jego relacji z matką. W istocie matka chciałaby aby dziecko spotykało się z ojcem, jednak to ojciec o te kontakty nie zabiega. Nie jest dla Sądu także wiarygodne, że przy osiągniętych zarobkach powód nie zgromadził żadnych oszczędności, a o pogorszeniu sytuacji majątkowej nie świadczy również pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 krio rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres obowiązku alimentacyjnego zgodnie z art. 135 § 1 i 2 krio zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 krio, możliwa jest w razie zmiany stosunków, tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

Dotychczasowa kwota alimentów w wysokości 1.200 zł w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 lutego 2013 roku, w sprawie o sygn. akt XXIV C 1254/09. Od tego czasu minęło ponad 6 lat.

W ocenie Sądu, od dnia ostatniego wyroku regulującego wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda, nie nastąpiła istotna zmiana, w rozumieniu art. 138 krio, uzasadniająca obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda do kwoty 600 zł miesięcznie.

Od ostatniego wyroku wzrosły uzasadnione potrzeby małoletniego pozwanego. Abstrahując od tego, że zupełnie naturalne jest, iż zwiększyły się najbardziej podstawowe wydatki związane chociażby z wyżywieniem, to w dacie poprzedniego orzekania nie ujawniły się jeszcze problemy rozwojowe małoletniego. W związku z tym, że cierpi na (...) znacznie spada jego zdolność koncentracji. Chociaż A. szybko się uczy i jest uzdolniony językowo, to jednak brak odpowiedniego wsparcia może skutkować negatywnymi konsekwencjami w zakresie edukacji. Zapewnienie takiego wsparcia jest nie tylko kosztowne ale często wymaga również czasu, co może być problematyczne dla samotnej matki, która musi przecież również pracować. Małoletni ma niezaspokojone potrzeby polegające na braku własnego miejsca do nauki. Chociaż Sąd nie ma wiedzy co do standardu mieszkania w jakim żyją pozwany oraz jego matka, to jednak wiedza co do metrażu pozwala stwierdzić, że warunki lokalowe nie jawią się jako najlepsze. Dla rozwoju dziecka zasadne jest także aby mógł kontynuować rozwój umiejętności językowych. Zwiększyły się także wydatki związane z opieką stomatologiczną małoletniego – nosi aparat na zęby, co stanowi niemały wydatek, który zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego, będzie ponoszony przez kilka lat.

Nie zmieniła się również sytuacja po stronie rodziców małoletniego. Nadal widoczna jest znaczna dysproporcja pomiędzy standardem życia matki a ojca. Przedstawicielka ustawowa osiąga dochody rzędu 2.000 zł miesięcznie. Nawet gdyby uznać, że nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych, to nie osiągnie dochodu w takiej wysokości jak powód. M. S. nie posiada żadnego majątku, mieszka wraz z synem w małej kawalerce, podczas gdy powód ma do własnej dyspozycji segment o powierzchni 120 m². Dodatkowo jest także współwłaścicielem innej nieruchomości. Niejasne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego są reguły, na mocy których czyni on na rzecz byłej żony świadczenia w postaci zwrotu nakładów na nieruchomość, którą zajmuje, oraz spłaty kredytu na tę nieruchomość, podczas gdy nie jest on jej właścicielem choćby w części. Nie zostały udowodnione także żadne inne okoliczności, które świadczyłyby o istotnej zmianie okoliczności po jego stronie. Zgodnie zaś art. 6 k.c. ciężar

udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Regulacja ta rozstrzyga kogo obciążają skutki prawne nieprzeprowadzenia dowodu na określoną okoliczność.

Na marginesie należy podkreślić, że nie stanowi przesłanki obniżenia obowiązku alimentacyjnego to, iż powód ma dzieci z innego związku i wysokość alimentów na ich rzecz jest niższa. Wynika to przede wszystkim z faktu, że każda sprawa musi być rozpatrywana indywidualnie, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności wykazanych w sprawie. Wysokość zobowiązania alimentacyjnego zależy od wielu przesłanek, których treść wyznaczają obowiązujące regulacje prawne. Opiera się nie tylko na możliwościach zarobkowych i majątkowych dłużnika alimentacyjnego (co ważne dłużnikiem jest zarówno ojciec, jak i matka) ale też uzasadnionych potrzebach wierzyciela, oraz na zakresie osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka. Tymczasem już z zeznań powoda wynika, że matka dwójki młodszych dzieci powoda może mieć wyższe możliwości zarobkowe niż M. S., nadto, że kontakt powoda z tym dziećmi jest dużo częstszy niż kontakt z pozwanym.

Reasumując, na mocy art. 133 § 1 krio, w zw. 135 § 1 i 2 krio i art. 138 krio Sąd orzekł, jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398).